

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน (ตจชต.) ในสังกัดสถานีตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทาง ในการวิจัย โดยนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
2. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ
3. แนวความคิดเกี่ยวกับงานชุมชนสัมพันธ์
4. ลักษณะของงานชุมชนสัมพันธ์
5. แนวคิดเกี่ยวกับตำรวจชุมชน
6. การจัดตั้งราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน (ตจชต.) ในสังกัด สภอ. พระนครศรีอยุธยา
7. โครงสร้างและการปกครองบังคับบัญชาราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน
8. ขั้นตอนการเป็นราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน
9. หลักสูตรในการฝึกอบรมราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน
10. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

1.1 ความหมายเกี่ยวกับความรู้

กู๊ด (วารุณี พิมพา. 2545 : 25 ; อ้างอิงจาก Good. 1973. **Dictionary of Education.** p. 325) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง ความจริง กฎเกณฑ์และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมสะสมไว้จากประสบการณ์ต่าง ๆ

สมิธ (วารุณี พิมพา. 2545 : 25 ; อ้างอิงจาก Smith. 1977. **The Lexicon Webster Dictionary.** p. 531) ได้ให้คำจำกัดความของความรู้ว่าเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษาหรือการค้นคว้า หรือเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับ สถานที่ สิ่งของ หรือบุคคล ที่ได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากรายงาน ซึ่งการรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ต้องชัดเจนและอาศัยเวลา

ชวาล แพรัตกุล (2526 : 201) กล่าวว่าความรู้คือ การแสดงออกของสมรรถภาพทางสมอง ด้านความจำ โดยใช้วิธีให้ระลึกรออกมาเป็นหลัก

สรุปได้ว่า ข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดของเรื่องราว หรือการกระทำของบุคคลจาก ประสพการณ์สะสมหรือข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดที่ได้รับถ่ายทอดสืบต่อกันไป

1.2 ระดับความรู้

บลูม และคณะ (วารุณี พิมพ์. 2545 : 25 – 26 ; อ้างอิงจาก Bloom and others. 1971. **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning Taxonomy of Education Objectives.** pp. 271 – 273) ได้แบ่งความรู้ (Cognitive domain) ออกเป็น 6 ระดับ จากชั้นที่ง่ายไปสู่ชั้นที่ยาก ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำ อาจจะได้จากการนึกได้ มองเห็น ได้ยินหรือได้ฟัง ความรู้ในขั้นนี้ ประกอบด้วย คำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎโครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐานเหล่านี้ เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าความรู้นี้เป็นเรื่องของการจำได้หรือระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อน และไม่ต้องใช้สมองมากนัก ดังนั้น การจำได้ จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญทางจิตวิทยาและเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ใช้ความคิดและความสามารถ ด้านสมองเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นพฤติกรรมขั้นต่อมาจากความรู้ ขั้นตอนนี้จะต้องใช้ความสามารถทางสมองและทักษะในขั้นที่สูงขึ้นจะถึงระดับของ การสื่อความหมาย ซึ่งอาจทำได้ทั้งที่เป็นการใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ มักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับทราบข่าวสารต่างๆ แล้ว โดยการฟัง เห็น อ่าน หรือเขียน ความเข้าใจนี้อาจจะแสดงออกในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่างๆ เช่น การบรรยายข่าวสารโดยใช้คำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่งโดยคงความหมายเดิมเอาไว้หรืออาจเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อสรุป หรือการคาดคะเนได้เช่นกัน

3. การนำความรู้ไปใช้ (Application) ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้นี้เป็นพฤติกรรมขั้นที่สาม ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถหรือทักษะทางด้านความเข้าใจดังกล่าวมาแล้ว การนำความรู้ไปใช้นี้ก็กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การแก้ปัญหาที่ตนเอง ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ 6 ขั้นด้วยกัน (ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 2) ซึ่งเมื่อทำการพิจารณาจะเห็นได้ว่า ความเข้าใจในหลักทฤษฎี วิธีการต่างๆ จะถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหา

4. การวิเคราะห์ (Analysis) ความสามารถในการวิเคราะห์เป็นพฤติกรรมที่ช่วยให้สามารถแยกภาพรวมออกเป็นส่วน ๆย่อย ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่เด่นชัดยิ่งขึ้นอาจแบ่งเป็นขั้นย่อย ๆ ได้ 3 ขั้นด้วยกัน คือ 1) ความสามารถในการแยกแยะองค์ประกอบของปัญหาออกเป็น ส่วน ๆ

2) ความสามารถในการเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบและ 3) ความสามารถในการมองเห็นหลักการผสมผสานปัญหาที่มีองค์ประกอบย่อยมากมาย

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการเอาส่วนประกอบย่อยหลาย ๆ ส่วนมารวมกันเข้าเป็นกรอบโครงสร้างที่แน่ชัด โดยทั่วไปแล้วความสามารถนี้จะเกิดจากการนำเอาประสบการณ์ในอดีต มารวมกับประสบการณ์ในปัจจุบัน และนำมาสร้างเป็นกรอบที่มีระเบียบแบบแผน ความสามารถในการสังเคราะห์ที่เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือความคิดริเริ่ม จึงต้องอาศัยความสามารถขั้นต่าง ๆ หลายขั้นดังกล่าวมาแล้ว กล่าวคือ จะต้องมีความเข้าใจการนำความรู้ไปใช้ และความสามารถในการวิเคราะห์มาประกอบกัน

6. การประเมินผล (Evaluation) ความสามารถในการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการให้ค่าต่อความรู้ หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งจะต้องใช้เกณฑ์และมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นส่วนประกอบในการประเมินผล มาตรฐานนี้อาจจะออกมาทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ และมาตรฐานที่ใช้นี้อาจจะมาจากที่บุคคลนั้นตั้งขึ้นเอง หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้ว ความสามารถในการประเมินผล นอกจากจะเป็นความสามารถขั้นสุดท้ายแล้ว ยังเป็นตัวเชื่อมที่สำคัญของพฤติกรรมด้านอื่น ๆ อีกด้วย ความสามารถในการประเมินผลนี้ไม่จำเป็นจะต้องเกิดขึ้นในขั้นสุดท้ายเสมอไป แต่อาจจะอยู่ในทุกขั้นตอนของความสามารถหรือทักษะต่าง ๆ

2. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นกระบวนการคิด (สมอง) โดยเฉพาะวิธีการจัดระเบียบข้อมูลอย่างมีความหมาย ในการเรียนรู้ข้อมูลทางภาษา (Verbal knowledge) นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ได้แก่ บรูเนอร์ (Bruner) โคลเลอร์ (Kohler) เวอร์ไทม์เมอร์ (Wertheimer) คอฟฟีกา (Koffka) และลีวิน (Lewin) เป็นต้น (เพราพรณ เปลี้นกู่, 2540 : 128)

1. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ (Cognitive theory) บรูเนอร์ (Bruner) ได้เสนอทฤษฎีพัฒนาการของความคิด (Cognitive development) ของมนุษย์โดยให้แนวคิดว่า ความคิดของมนุษย์แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้น ขั้นแรกเป็นระยะของการคิดบนพื้นฐานของการกระทำ (Acting) หมายถึงการถ่ายทอดประสบการณ์ด้วยการกระทำ การคิดลักษณะนี้มีได้จำกัดเฉพาะวัยเด็ก แต่ในชีวิตประจำวันเราสามารถที่จะเห็นผู้ใหญ่ถ่ายทอดความนึกคิดของเขาด้วยการปฏิบัติ แสดงพฤติกรรม ให้ดูแทนการอธิบายด้วยคำพูดในการฝึกทักษะ เช่น เล่นเทนนิสถ่ายทอดประสบการณ์ด้วยการแสดงให้ดูอาจได้ผลดีกว่าการพูด การฟัง เป็นต้น ความคิดขั้นที่สอง คือ การคิดที่มีลักษณะเป็นรูปธรรม การพัฒนาความคิดระยะนี้ขึ้นอยู่กับ การมองเห็น การใช้ประสาทสัมผัสและการเกิดภาพในใจ (Imagine) ขั้นสูงสุดในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ คือ ความสามารถในการถ่ายทอด

ประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยการใช้สัญลักษณ์ ในระยะนี้สามารถคิดหาเหตุผลและความเข้าใจในสิ่งที่เป็ นนามธรรมและสามารถคิดแก้ปัญหาได้ กระบวนการคิดทั้งหมดนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้น ต่อเนื่องกันตลอดชีวิต มิได้เกิดขึ้นเฉพาะช่วงระยะแรกของชีวิตเท่านั้น

2. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจหรือสนาม (Cognitive of field theory) ผู้ริเริ่มทฤษฎีนี้ คือ โคลเลอร์ (Kohler) เวอร์ไทน์เมอร์ (Wertheimer) คอฟฟ์คา (Koffka) และลิวิน (Lewin) มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่และวางระบบทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดทางสมอง (Intellectual process) และการรับรู้ (Perception) ถือว่าการเรียนเป็นการสร้างความคิดและความ เข้าใจและเป็นพฤติกรรมตามจุดหมายหรือมีแนวสู่เป้าหมาย กลุ่มนี้มีความเชื่อว่ามนุษย์มี ความสามารถหรือศักยภาพในการแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองได้ด้วยการหยั่งรู้ (Insight) ซึ่งหมายถึงการ แสวงหาหนทางแก้ปัญหาด้วยการใช้ปัญญา (มิใช่การลองผิดลองถูก) ด้วยการรับรู้ปัญหาโดย ส่วนรวม การพิจารณาลึกลับ ๆ อย่างถี่ถ้วน การเชื่อมโยงประสบการณ์เก่าเข้ากับประสบการณ์ใหม่ จนกระทั่งมองเห็นความสัมพันธ์อย่างชัดเจน อันนำไปสู่การค้นพบหรือเกิดความเข้าใจมองเห็น ช่องทางในการแก้ปัญหานั้นได้ (เกิดการหยั่งรู้ขึ้น) กลุ่มนี้เชื่อว่า องค์ประกอบรวมที่จะทำให้เกิด การหยั่งรู้หรือเกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งได้นั้นจะต้องเกิดจากการที่ได้กระทำสิ่งนั้นด้วยตนเอง โดยมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับสิ่งแวดล้อมนั้น ตลอดจนสถานการณ์ที่เป็นปัญหานั้น เป็นโอกาส ให้มองเห็นแนวทางหรือเป็นโอกาสให้สังเกตการณ์ทั้งหมดได้

สรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ คือ ความสามารถของสติปัญญาและทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับรู้ จากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่กระทบเข้ามาในโสตประสาท หรือประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ ตา หู คอ จมูก ปาก จากความเคยชินจนนำมาสู่ความจำในสิ่งที่มากระทบ จากนั้นก็จะพัฒนา ตีความหมาย การแปลความหมาย ความสัมผัสถึง วิธีการที่จะได้มาซึ่งข่าวสาร และการจับประเด็นจากความรู้ แล้วพัฒนามาเป็นการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์จนทำให้เกิดพฤติกรรมใหม่ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า ความรู้และความเข้าใจเป็นสิ่งที่ควบคู่กันไป

3. แนวคิดเกี่ยวกับงานชุมชนสัมพันธ์

ชุมชน (Community) มีผู้ให้ความหมายของคำว่า ชุมชน ไว้หลายประการด้วยกัน (สุรัตน์ ประทุมแก้ว, 2549 : 20 – 21) ได้ให้ความหมาย คือ

1. กลุ่มชนซึ่งรวมตัวอยู่โดยมีความรู้สึกผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยอาศัยหลัก ผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยอาศัยหลักผูกพันในทางเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ศาสนาเดียวกัน ทำให้ แต่ละคนมีความรู้สึกเป็นหนึ่งของสังคมนั้น

2. การประกอบด้วยประชาชนซึ่งอาศัยอยู่บนพื้นแผ่นดินที่ต่อเนื่องกันและผู้คน ซึ่งความสนใจร่วมกันกับผู้อื่นอย่างน้อยหนึ่งอย่างหรือมากกว่า ที่เป็นเหตุให้ต้องอาศัยอยู่บนพื้นแผ่นดินนั้น

3. กลุ่มบุคคลหลาย ๆ กลุ่มที่มารวมกันอยู่ในอาณาเขตเดียวกัน และผู้คนเหล่านั้นก็มีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการติดต่อสังสรรค์กัน มีผลประโยชน์ร่วมกัน มีวัฒนธรรมอย่างเดียวกัน

4. กลุ่มมนุษย์กลุ่มหนึ่ง ที่ตั้งภูมิลำเนาอยู่ในอาณาเขตภูมิศาสตร์ที่ค่อนข้างแน่นอน และติดต่อกัน มีการดำเนินชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างเดียวกัน

5. องค์กรทางสังคม (Social organization) อย่างหนึ่งที่มีอาณาเขตครอบคลุมท้องถิ่นหนึ่ง และปวงสมาชิกสามารถบรรลุถึงความต้องการพื้นฐานและสามารถแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ในชุมชนของตนเองได้

6. กลุ่มมนุษย์กลุ่มหนึ่งที่ตั้งภูมิลำเนาอยู่ในอาณาเขตของภูมิศาสตร์ที่ค่อนข้างแน่นอน และติดต่อกัน และมีส่วนสำคัญของชีวิตทั่ว ๆ ไปอย่างเดียวกันดังมองเห็นได้จากวัฒนธรรม ประเพณี ขนบธรรมเนียม และแบบแห่งการพูด

7. กลุ่มคนที่อยู่ในท้องที่ในเมืองเดียวกันภายใต้กฎหมายเดียวกัน อาณาบริเวณหรือเมืองที่กลุ่มคนอยู่ร่วมกัน ชนกลุ่มหนึ่งที่มีอยู่ร่วมกันและมีความสนใจในเรื่องคล้ายกัน

8. กลุ่มคนที่มีแนวคิดไปในเดียวกัน และสามารถรวมกำลังกันดำเนินงานกิจกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์ร่วมกันได้

จากคำนิยามที่กล่าวมานี้ จึงพอสรุปความหมายของคำว่า ชุมชน (Community) ได้ว่า ชุมชนจะต้องมีส่วนประกอบดังนี้ ประชาชนหรือคน (People) ความสนใจของคนร่วมกัน (Common interest) อาณาบริเวณหรือพื้นที่ (Area) การปฏิบัติต่อกัน (Interaction) และความสัมพันธ์ของสมาชิก (Relationship) ที่ผูกพันให้อยู่ร่วมกันในชุมชนนั้น

สัมพันธ์ (Relations) หมายถึง ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วยหรือการผูกพัน

เมื่อนำเอาคำว่า ชุมชน กับ สัมพันธ์ มารวมกันเป็น ชุมชนสัมพันธ์ แล้วจะได้ความหมายโดยสรุป หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องผูกพันกัน มีแนวความคิดไปในทางเดียวกัน และสามารถรวมกำลังดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ร่วมกันได้

งานชุมชนสัมพันธ์ในหน้าที่ตำรวจ จึงหมายถึง งานที่ตำรวจได้กระทำเพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลในสังคมหรือชุมชนต่าง ๆ เกิดการรวมตัวกันมีความสัมพันธ์ผูกพันเกี่ยวข้องต่อกันร่วมมือประสานการปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือ และสนับสนุนการปฏิบัติงานของตำรวจและเป็นการดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นกระบวนการเพื่อให้ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

มีความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ

อย่างไรก็ดี ยังมีคำซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับ งานชุมชนสัมพันธ์ เพียงแต่แตกต่างกันในส่วนของเป้าหมายเท่านั้น คือ คำว่า งานมวลชนสัมพันธ์ ซึ่งงานมวลชนสัมพันธ์นั้น เป็นการดำเนินการของกลุ่มมวลชนอย่างครบวงจรตั้งแต่การฝึกอบรม การจัดตั้ง การควบคุมและการนำการเคลื่อนไหวภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตำรวจ ให้เป็นไปเพื่อสนับสนุนการรักษาความมั่นคงของชาติ การรักษาเอกราชของชาติ บูรณภาพของดินแดนรวมตลอดถึงการให้ประเทศชาติดำรงอยู่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

3.1 ความสำคัญและประโยชน์ของงานชุมชนสัมพันธ์

หน้าที่และความรับผิดชอบของตำรวจในสังคมปัจจุบัน มีขอบเขตกว้างขวางมาก จนมีผู้กล่าวกันว่าตำรวจมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแทบทุกอย่างในสังคม ไม่ว่าจะเป็นส่วนเกี่ยวกับอาชญากรรม และไม่เกี่ยวกับอาชญากรรม เพื่อกำหนดให้การดำเนินชีวิตของบุคคล เป็นไปตามกฎและระเบียบของสังคมเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม

หน้าที่และภารกิจที่หลากหลาย ไม่ว่าจะในการรักษาความสงบเรียบร้อย การสืบสวนสอบสวนคดีอาญา การให้ความคุ้มครองป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน หรือการรักษาความมั่นคงภายในของชาตินั้น หากตำรวจจะต้องปฏิบัติงานโดยลำพังแล้ว ย่อมจะทำให้ประสบผลสำเร็จได้น้อยมาก โดยเฉพาะในเรื่องปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นปัญหาพื้นที่ทุกคนในสังคมจะต้องร่วมกันรับผิดชอบในการกำหนดมาตรการ หรือแนวทางการแก้ไขให้อยู่ในขอบเขตเหมาะสม ฉะนั้น งานชุมชนสัมพันธ์ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานความร่วมมือสนับสนุน ระหว่างตำรวจกับประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในแง่ปรากฏการณ์ทางสังคม และกระบวนการปฏิบัติ กล่าวคือ ปรากฏการณ์ในทางสังคม อาชญากรรมได้ส่งผลกระทบต่อความผาสุกและ ความปลอดภัยในการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน อีกทั้งปัจจัยอาชญากรรมส่วนหนึ่งมีบ่อเกิดจากความเสื่อมโทรมทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำรงรักษาไว้ ซึ่งความผาสุกปลอดภัยในสังคมหนึ่งนั้น ย่อมเป็นภาระหน้าที่ของสมาชิกทุกคน ในสังคมมิได้กำหนดขอบเขตเฉพาะตำรวจหรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมใด ๆ ซึ่งเป็นเพียงระบบย่อยส่วนหนึ่งในสังคมส่วนรวมเท่านั้น ส่วนในแง่ของ กระบวนการปฏิบัติเป็นที่ยอมรับกันว่า ในการพยายามสืบสวนติดตามจับกุมหรือแสวงหาข้อเท็จจริงจากประชาชนแล้ว ประสิทธิผลในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมย่อมจะลดน้อยลงไป ยิ่งไปกว่านั้นถึงแม้จะมีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งได้รับการอบรมฝึกฝนเป็นอย่างดี เทียบพร้อมบริบูรณ์ไปด้วยปัจจัยการปฏิบัติเพียงใดก็ตาม การ

รณรงค์ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมก็อาจประสบความสำเร็จได้อย่างเสียค่าย ถ้าประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับประชาชน

ดังนั้น ความสัมพันธ์ร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน ซึ่งได้แก่การแสดงออก ซึ่งทำที่ทัศนคติสนองตอบระหว่างตำรวจกับประชาชน ในฐานะที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็เป็นผู้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และปัญหาของสังคมร่วมกัน จึงเป็นสิ่งที่ตำรวจต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงความจำเป็น เพราะความสัมพันธ์ร่วมกันอันดี จึงเป็นสิ่งที่ตำรวจกับประชาชนอันเป็นองค์ปราบปรามอาชญากรรมและการรักษาความสงบสุขของสังคม ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องแสวงหาวิธีการ หรือมาตรการอันเหมาะสมที่จะสร้างความสัมพันธ์ร่วมมืออันดีกับประชาชน ตลอดจนรักษาความสัมพันธ์นั้นไว้ให้ยืนยาวตลอดไป ซึ่งหากความสัมพันธ์ร่วมมืออันดีกับประชาชน ตลอดจนรักษาความสัมพันธ์นั้นไว้ให้ยืนยาวตลอดไป ซึ่งหากความสัมพันธ์ร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชนไม่ดีแล้ว จะก่อให้เกิดผลเสียแก่ตำรวจหลายประการด้วยกัน คือ

1. ทำให้อาชีพตำรวจเป็นที่จึงเกลียดชัง ไม่ได้รับความนับถือเท่าที่ควร และอาจทำให้ตำรวจหมดความภูมิใจในศักดิ์ศรีของความเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ได้

2. มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของตำรวจ โดยตำรวจอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือหรือได้รับความร่วมมือจากประชาชนน้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นการแจ้งข่าวสารอาชญากรรม หรือการเป็นพยานในคดีอาญาที่เกิดขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ย่อมกระทบต่อประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ของตำรวจ

3. มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของตำรวจ กล่าวคือตำรวจอาจถูกทำร้าย หรือต่อสู้ขัดขวางอันสืบเนื่องมาจากประชาชนขาดความเคารพยำเกรงได้

4. มีผลกระทบต่อความสงบสุขของชุมชน เพราะหากความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชนไม่ดีแล้ว ย่อมไม่สามารถแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายย่อมมีปัญหาและส่งผลกระทบต่อความสงบสุข ของชุมชนได้

กล่าวได้ว่าภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบของตำรวจ จำเป็นที่จะต้องนำงานชุมชนสัมพันธ์ มาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ทั้งนี้เพราะงานชุมชนสัมพันธ์นั้นเป็นพื้นฐานอย่างสำคัญ ในการสร้างความสัมพันธ์ร่วมมืออันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน

4. ลักษณะของงานชุมชนสัมพันธ์

งานชุมชนสัมพันธ์ในหน้าที่ตำรวจนั้น (สุรัตน์ ประทุมแก้ว. 2549 : 35 - 37) เป็นการนำเอาหลักปรัชญาที่ว่า ตำรวจคือ ประชาชนและประชาชนก็คือตำรวจ มาใช้ปฏิบัติ และเป็นการ

เน้นให้เห็นว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างประชาชนกับตำรวจ เป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเป็นพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ของตำรวจ ฉะนั้น ตำรวจจึงต้องธำรงรักษาไว้ ซึ่งสัมพันธภาพอันดีไว้อย่างสม่ำเสมอ จากวิวัฒนาการของตำรวจในระยะเริ่มแรก บุคคลที่ทำหน้าที่ตำรวจก็คือประชาชน ต่อมาภายหลังจึงได้มีการจัดตั้งตำรวจเป็นทางการ เพื่อทำหน้าที่ รักษาความสงบเรียบร้อยในสังคมขึ้น โดยเฉพาะ ตำรวจ ได้รับการพัฒนาเรื่อยมาจนได้ชื่อว่าเป็นหน่วยงานหลักของสังคมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม แต่การพัฒนาดังกล่าวได้มุ่งเน้นการเสริมสร้างองค์กรตำรวจในลักษณะปิด พยายามให้สามารถทำหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้ตามลำพัง โดยไม่จำเป็นต้องขอความร่วมมือจากประชาชน เน้นการใช้ยุทธวิธีตำรวจแบบจารีตประเพณี ซึ่งได้แก่การตรวจท้องที่ ตู้ยาม การตั้งจุดตรวจ และการระดมกำลังออกปราบปรามอาชญากรรมสำหรับการติดต่อสื่อสารกับประชาชนจะเน้นเฉพาะในเรื่อง การประชาสัมพันธ์ อันมีเป้าหมาย ในการเสริมสร้างความเข้าใจ ความมั่นใจ และการสนับสนุนของประชาชนที่มีต่องานตำรวจ ซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสารกับประชาชนในลักษณะทางเดียวเท่านั้น จากการใช้ยุทธวิธีตำรวจแบบจารีตประเพณีดังกล่าว ปรากฏว่าการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมไม่ได้ผลเท่าที่ควร ประชาชน มีความหวาดหวั่นที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และได้พยายามช่วยเหลือตัวเองในเบื้องต้นดังจะพบเห็นทั่วไปว่าบ้านต้องมีการสร้างกำแพงสูง ๆ มีเหล็กดัดใส่หน้าต่าง อยากรีก็ตามในปัจจุบันนี้ ผู้บริหารงานตำรวจได้ตระหนักถึงปัญหา และความสำคัญของประชาชนที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมกับตำรวจในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมอันเป็นปัญหาส่วนรวมของสังคม

งานชุมชนสัมพันธ์จึงเป็นแนวคิดที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเข้าใจปัญหาตำรวจ มีสัมพันธภาพดีกับตำรวจ และเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ทั้งนี้โดยมี เป้าหมายสุดท้าย เพื่อให้เกิดความสงบสุขขึ้นในชุมชน ดังนั้น หลักการที่สำคัญของงานชุมชนสัมพันธ์ก็คือ การเสริมสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกันระหว่างประชาชนกับตำรวจในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและปัญหาต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของสังคม

5. แนวคิดเกี่ยวกับตำรวจชุมชน

ในปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา สหรัฐอเมริกาเริ่มมีการพัฒนาแนวทางตำรวจชุมชน (Community police : CP) มีการทดลองปฏิบัติอย่างกว้างขวางในหน่วยงานตำรวจท้องถิ่น โดยใช้วิธีการดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยของชุมชนเอง แนวความคิดของตำรวจชุมชนได้สร้างหลักการสำคัญของงานตำรวจไว้ 5 ประการ (พิชิต วรรณเดชคุปต์. 2540 : 59)

1. ขยายขอบเขตงานของตำรวจจากเดิมที่จำกัดเพียงการปราบปรามอาชญากรรมให้กว้างขวางขึ้น โดยรวมถึงความพยายามที่จะมุ่งแก้ไขปัญหาคriminal ความเสื่อมโทรมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ความไร้ระเบียบและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม
2. การใช้มาตรการเชิงรุกทุกรูปแบบ
3. การดำรงการติดต่อโดยตรงอย่างใกล้ชิด สม่ำเสมอและต่อเนื่องระหว่างตำรวจชุมชนคนเดิมกับชุมชน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี ความเชื่อถือศรัทธา และความไว้วางใจต่อกันอย่างลึกซึ้งในระยะเวลายาว
4. การให้ประชาชนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ให้คำปรึกษาให้ข้อเท็จจริง และข้อเสนอแนะในกระบวนการกำหนดนโยบายของงานตำรวจ โดยประชาชนจะต้องร่วมรับผิดชอบ และให้ความช่วยเหลือในการทำงานของตำรวจ
5. การส่งเสริมและสนับสนุนให้ตำรวจชุมชน กล้าคิด กล้าทำ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ ๆ และเปิดกว้างที่จะรับฟังสภาพข้อเท็จจริงมาก ประกอบการพิจารณาแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกัน มิใช่เพียงต้องการคลี่คลายคดีที่เกิดขึ้นเป็นรายคดี

แนวคิดยุทธศาสตร์เชิงรุกในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นรูปแบบวิธีการและกระบวนการทำงานของตำรวจที่จะแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน องค์กรประชาชน องค์กรชุมชน กลุ่ม ชมรม สมาคมและมูลนิธิต่าง ๆ ซึ่งตระหนักในปัญหาคriminal และทรัพย์สินว่าเป็นปัญหาของชุมชนและสังคมที่จะต้องช่วยกันแก้ไข รวมทั้งมีความรักและผูกพันในชุมชนและท้องถิ่นมาร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมความคิด เพื่อหาแนวทางในการวางแผน ตลอดจนแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้ชุมชนและท้องถิ่นของคนมีความสงบสุขปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

6. การจัดตั้งราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน (ตชต.) ในสังกัด สภอ. พระนครศรีอยุธยา

ในการจัดตั้งราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน (ตชต.) ในสังกัด สภอ. พระนครศรีอยุธยา นั้น เพื่อสนองตอบต่อพระราชบัญญัติสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 ที่ว่า ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งเสริมให้ท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ ในอันที่จะป้องกันสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมโดยการนำสมาชิกของชุมชนมาปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมภายในชุมชนของตนเอง โดยเจตนารมณ์ของการจัดตั้งราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนประจำตำบล (ตชต.) เพื่อปรับปรุงระบบการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจให้สามารถบริการประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปราม

อาชญากรรมโดยความร่วมมือและประสานงานการปฏิบัติระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประชาชนและองค์กรท้องถิ่น ตลอดจนให้ประชาชนรักใคร่ศรัทธาต่อตำรวจและเป็นแหล่งข่าวให้กับทางราชการ โดยอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน (ตชต.) มีดังต่อไปนี้

1. มีหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและรักษาความสงบเรียบร้อย
2. จัดให้มีการประนีประนอมข้อพิพาทที่เกิดขึ้นและเป็นกรณีที่สามารถดำเนินการได้

ตามอำนาจหน้าที่ของตำรวจ

3. มีหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
4. มีหน้าที่ประสานงาน ให้การสนับสนุนประสานสภาพตำบลหรือองค์การบริหาร

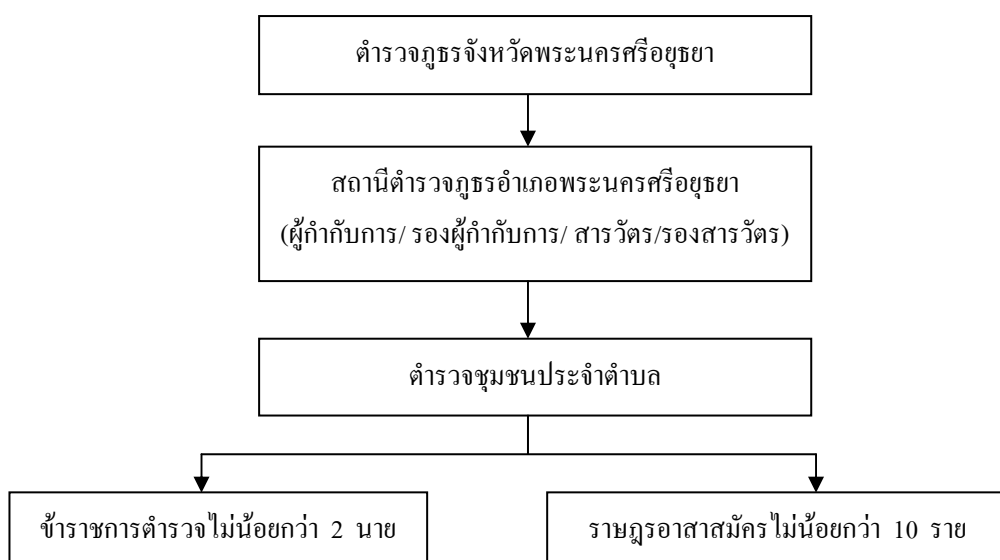
ส่วนตำบลในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในตำบลร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในพื้นที่ ปฏิบัติงานตามนโยบายรักษาความสงบเรียบร้อยของตำบล

5. ประสานการปฏิบัติงานกับหน่วยงานในพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา การสาธารณสุข ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวก กระตุ้น ส่งเสริม และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

6. งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย (เดชา ศรีสุนทร. 2544 : 11)

7. โครงสร้างและการปกครองบังคับบัญชาราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน

โครงสร้างและการปกครองบังคับบัญชาราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงโครงสร้างและการปกครองบังคับบัญชา
 ราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. 2548 : 3-5

ตำรวจชุมชนประจำตำบลหนึ่งให้มีราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนร่วมปฏิบัติหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนไม่น้อยกว่า 10 นาย โดยคัดเลือกจากราษฎรที่สมัครใจจากทุกหมู่บ้านอย่างน้อยหมู่บ้านละ 1 นาย หากตำบลใดมีหมู่บ้านน้อยกว่าให้คัดเลือกให้ครบ 10 นาย การคัดเลือกราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน ให้ดำเนินการคัดเลือกตามลำดับ ดังนี้ ต้องเป็นประชาชนทั่วไป ที่ผ่านทหารกองหนุนอายุไม่ต่ำกว่า 21 ปี มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในเขตพื้นที่ ไม่น้อยกว่า 1 ปี เป็นผู้ที่มีความประพฤติเรียบร้อยมีอาชีพมั่นคง มีความศรัทธาและมุ่งหวังจะก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในชุมชน เป็นผู้อยู่ในศีลธรรมอันดีในสังคม และไม่เคยต้องโทษคดีอาชญากรรม โดยประชาชนที่เข้ามาเป็นราษฎรอาสาสมัครทุกคนจะต้องเป็นผู้ยึดมั่นในระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข โดยจะมีคณะกรรมการในการคัดเลือกราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนจะประกอบด้วย ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา รองผู้กำกับงานป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา สารวัตรงานป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา รองสารวัตรงานป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. 2548 : 3-5)

8. ขั้นตอนการเป็นราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน

ขั้นตอนการเป็นราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน มีดังนี้

1. ตำรวจชุมชนประจำตำบลหนึ่งมีราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนร่วมปฏิบัติหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนไม่น้อยกว่า 10 นาย โดยคัดเลือกจากราษฎรที่สมัครใจจากทุกหมู่บ้านอย่างน้อยหมู่บ้านละ 1 นาย หากตำบลใดมีหมู่บ้านน้อยกว่า ให้คัดเลือกให้ครบ 10 นาย
2. การคัดเลือกราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน ให้ดำเนินการคัดเลือกตามลำดับ ดังนี้
 - 2.1 ผู้ที่ผ่านทหารกองหนุน มีคุณสมบัติดังนี้
 - 2.1.1 เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในเขตพื้นที่ ไม่น้อยกว่า 1 ปี
 - 2.1.2 อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี
 - 2.1.3 เป็นผู้ที่มีความประพฤติเรียบร้อย มีอาชีพมั่นคง
 - 2.1.4 เป็นผู้ที่มีศรัทธาและมุ่งหวังจะก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในชุมชน

- 2.1.5 ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
- 2.1.6 ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษคดีอาชญากรรมให้โทษ
- 2.2 ผู้ที่เป็นประชาชนที่มีคุณสมบัติตามข้อ 2.1
- 2.3 ตามข้อ 2.1, 2.2 จะต้องเป็นผู้ยึดมั่นในระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข
3. คณะกรรมการการคัดเลือกราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน ประกอบด้วย
- 3.1 ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอ เป็นประธาน
- 3.2 รองผู้กำกับการงานป้องกันปราบปรามการสถานีตำรวจนครบาล เป็นรองประธาน
- 3.3 สารวัตรงานป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธร เป็นรองประธาน
- 3.4 รองสารวัตรงานป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธร เป็นรองประธาน/
และเลขานุการ
- 3.5 กำนัน เป็นกรรมการ
- 3.6 ผู้ใหญ่บ้าน เป็นกรรมการ
- 3.7 นายกองค้การบริหารส่วนตำบล เป็นกรรมการ
4. คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนประเมินผล
ทุก 3 เดือน และพิจารณาให้พ้นสภาพหรือลาออก
5. ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอ เป็นผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้ง การให้พ้นสภาพหรือ
ลาออกของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนตามมติของคณะกรรมการ
6. การปฏิบัติงานเกี่ยวกับข้อมูลประวัติของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน
- 6.1 ให้จัดทำข้อมูลประวัติของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน จำนวน 2 ชุด เก็บ
รักษาไว้ ณ ที่ทำการราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน และสถานีตำรวจภูธรอำเภอ 1 ชุด ให้ผู้
กำกับการสถานีตำรวจภูธรเป็นผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวราษฎรอาสาสมัครไว้เป็นหลักฐานใน
การปฏิบัติหน้าที่ เมื่อพ้นสภาพหรือลาออกให้เรียกบัตรประจำตัวคืน
- 6.2 ขนาดและรูปแบบของบัตรประจำตัว ให้ได้ขนาด แบบ และข้อความใกล้เคียง
กับข้าราชการทั่วไปโดยอนุโลม และมีอายุการใช้งาน 1 ปี
7. การปฏิบัติของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน ประกอบด้วย
- 7.1 เมื่อรับการคัดเลือกให้เป็นราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนประจำตำบลให้ไป
รายงานตัวเพื่อเข้ารับการศึกษา และออกปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับข้าราชการตำรวจและตำรวจชุมชน

7.2 การแต่งกายของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน ให้แต่งกายสุภาพโดยมีสัญลักษณ์ อาร์ม สีเลือดหมู ระดับไหล่แขน ที่หัวไหล่ซ้ายและขวา (ตามระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบ ตชต.)

7.3 ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่สวมเครื่องแบบหรือไม่สวมเครื่องแบบ ห้ามพกอาวุธปืน โดยเด็ดขาด

8. สิทธิประโยชน์ของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน ประกอบด้วย สิทธิประโยชน์จากแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

8.1 เมื่อราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนประสบภัยอันเกิดจากการช่วยเหลือราชการ จะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2497

8.2 ราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนผู้ใดปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอันระดับเป็นที่พึงพอใจของทางราชการ ถือว่าเป็นผู้มีความชอบ จะได้รับบำเหน็จความชอบ คำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ หรือรางวัลตามแต่กรณี

9. การพ้นสภาพของราษฎรอาสาสมัคร

9.1 ขาดคุณสมบัติ

9.2 ครบวาระ 1 ปี

9.3 ตาย

9.4 ลาออก

9.5 คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความประพฤติไม่เหมาะสม

9. หลักสูตรในการฝึกอบรมราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน (ตชต.)

เมื่อราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน (ตชต.) ได้เข้ามาเป็นอาสาสมัครแล้วนั้น ราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน (ตชต.) ทุกคนจะต้องรับการฝึกอบรมในเรื่องการปฏิบัติงาน ซึ่งหัวข้อในการฝึกอบรมที่เป็นข้อสำคัญมีดังต่อไปนี้ (สถานีตำรวจภูธรอำเภอพระนครศรีอยุธยา. 2548 : 5 – 7)

1. การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าตำรวจชุมชนและหัวหน้าตำรวจชุมชน

1.1 วัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติหน้าที่

1.2 ระยะเวลา 1 เดือน

1.3 หัวข้อวิชา (พิจารณาเลือกตามความเหมาะสม)

1.3.1 การฝึกพูดในที่ชุมชน

ท้องถิ่น

- 1.3.2 วิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองผลกระทบต่อการทำงานในท้องถิ่น
- 1.3.3 ศาสนา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น : เกื้อกูลต่อการสัมฤทธิ์ผล
- 1.3.4 การใกล้เคียงข้อพิพาทระดับพื้นที่ : เทคนิคการสร้างยอมรับ
- 1.3.5 องค์กรทำงานในท้องถิ่น : พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้อง
- 1.3.6 วิสัยทัศน์การทำงานแบบมีส่วนร่วม ภายใต้รัฐธรรมนูญปัจจุบัน
- 1.3.7 การพัฒนาอุดมการณ์และคุณภาพชีวิต
- 1.3.8 การข่าวและการสืบสวน
- 1.3.9 การประชาสัมพันธ์
- 1.3.10 นโยบายและแนวทางในการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชน
- 1.3.11 การป้องกันและปราบปรามโดยประชาชนมีส่วนร่วม
- 1.3.12 การรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน/ชุมชน
- 1.3.13 การป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษ
- 1.3.14 การจรรยาจร
- 1.3.15 วิชาอื่น ๆ ที่จำเป็นตามสถานการณ์

2. การฝึกอบรมราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชน

2.1 วัตถุประสงค์

- 2.1.1 เพื่อให้ความรู้ในการทำหน้าที่ราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ

- 2.1.2 เพื่อให้รู้จักบทบาท หน้าที่ และการเป็นพลเมืองดี

2.2 ระยะเวลา 3-5 วัน

2.3 หัวข้อวิชา

- 2.3.1 การรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้าน/ชุมชน : มาตรการป้องกัน
- 2.3.2 การป้องกันยาเสพติดให้โทษ
- 2.3.3 การจรรยาจร
- 2.3.4 อำนาจหน้าที่ของราษฎรในการจับกุม ตรวจค้น
- 2.3.5 สิทธิและหน้าที่ ความเป็นพลเมืองดีตามกฎหมาย
- 2.3.6 บทบาท สิทธิ อำนาจหน้าที่และการวางตัวของราษฎรอาสาสมัคร
- 2.3.7 การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในหน้าที่ของประชาชน
- 2.3.8 การปฐมพยาบาล

- 2.3.9 การข่าวและการสืบสวน
- 2.3.10 การบรรเทาสาธารณภัย
- 2.3.11 การรักษาสถานที่เกิดเหตุ และร่องรอยพยานหลักฐาน
- 2.3.12 วิชาอื่น ๆ ที่จำเป็นตามสถานการณ์
- 2.3.13 จัดให้มีการฝึกทบทวนประจำวันพุธ ทุกสัปดาห์

3. อำนาจหน้าที่ของประชาชนในการจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายอาญา

3.1 เมื่อพนักงานร้องขอให้ช่วยจับ กรณีนี้จะต้องเป็นเรื่องที่เจ้าพนักงานมีอำนาจจับกุมได้ทำตามที่ถูกกฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเป็นความผิดฐานใดก็ตาม และเจ้าพนักงานผู้ที่มีอำนาจหน้าที่จัดการตามกฎหมาย หรือจับตามหมายจับนั้น ได้ร้องขอให้ประชาชนช่วยจับผู้กระทำความผิดตามที่หมายจับระบุไว้ ข้อพึงระวังในข้อนี้ถ้าเป็นกรณีเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจในการจับกุมไปร้องขอให้ประชาชนช่วยจับ ประชาชนก็ไม่มีอำนาจในการจับกุม

3.2 เมื่อพบการกระทำความผิดซึ่งหน้าเฉพาะความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ กรณีนี้ประชาชนผู้พบการกระทำความผิดสามารถเข้าทำการจับกุมได้ทันที โดยไม่ต้องคอยให้เจ้าพนักงานร้องขอ อย่างไรก็ตามอำนาจจับกุมของประชาชนตามข้อนี้ จะต้องเป็นไปตามประเภทของความผิด ที่ระบุไว้ในท้าย ป.วิอาญาเท่านั้น และต้องเป็นกรณีที่พบการกระทำความผิดซึ่งหน้าเท่านั้น ซึ่งเงื่อนไขนี้จะมีปัญหาสำหรับประชาชนที่ไม่เคยเรียนรู้กฎหมายมาก่อน เพราะจะไม่ทราบถึงความผิดประเภทใดบ้าง ที่กฎหมายระบุไว้ในบัญชีท้าย และไม่ทราบว่าที่เรียกว่าความผิดซึ่งหน้านี้หมายถึงความผิดอย่างไร ความผิดที่ระบุไว้ในบัญชีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้แก่

- 3.2.1 ความผิดต่อเจ้าพนักงาน
- 3.2.2 ความผิดต่อศาสนา
- 3.2.3 ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น
- 3.2.4 ความผิดการก่อการจลาจล
- 3.2.5 ความผิดฐานวิงวาททรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ กรร โชกทรัพย์ ลักทรัพย์
- 3.2.6 ความผิดฐานหลบหนีจากที่คุมขัง
- 3.2.7 ความผิดฐานข่มขืน กระทำชำเรา
- 3.2.8 ความผิดบานปลอมแปลงเงินตรา
- 3.2.9 ความผิดฐานหน่วงเหนี่ยวกักขัง

3.3 เมื่อจะมีการหลบหนีประกัน

เมื่อประชาชนที่เป็นนายประกันผู้ต้องหา หรือจำเลยที่ได้หลบหนีประกัน หรือจะหลบหนีประกัน เฉพาะเมื่อไม่สามารถจะขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานให้จับได้ในทันทีเท่านั้น ผลทาง

กฎหมาย กรณีที่ประชาชนใช้อำนาจตามที่กฎหมายให้ไว้จะจับกุมผู้กระทำผิดตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ประชาชนผู้ทำการจับกุมย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เช่น ไม่มีความผิดฐานทำให้ผู้ถูกจับ เสื่อมเสียอิสรภาพ หรือหากผู้จับนั้นต่อสู้ขัดขวางประชาชนผู้จับก็มีอำนาจใช้กำลังป้องกันตนได้ สมควรแก่เหตุ แต่ถ้าไม่มีอำนาจจับกุมตามกฎหมาย ผู้จับก็จะมี ความผิดฐานทำให้เสื่อมเสียอิสรภาพ และอาจมีความผิดฐานอื่น ๆ ติดตามมาด้วย เช่น บุกรุก ทำร้ายร่างกาย ฯลฯ

10. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานของราษฎรอาสาสมัคร ตำรวจชุมชน (ตชต.) นั้น พบว่า ได้มีผู้สนใจทำการศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว หลายท่าน ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ดังนี้

อายุ

จจร พัฒนพงษ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพโครงการตำรวจชุมชน สัมพันธ์ : ศึกษาเฉพาะกรณีของกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทาง เศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในด้าน อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ โครงการตำรวจ ชุมชนสัมพันธ์

กษเขต ครองบุญ (2539 : 84) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ตำรวจบ้านกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า อายุของตำรวจบ้านที่ต่างกัน จะมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

รุ่งระวี สุขัง (2544 : 120) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ของสมาชิกตำรวจชุมชนประจำตำบล : ศึกษาเฉพาะพื้นที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางบัวทอง ผล การศึกษา พบว่า อายุของสมาชิกตำรวจชุมชนประจำตำบล จะมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการ ป้องกันอาชญากรรม

สมคิด ภาโนมัย (2544 : 90) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของ ราษฎรอาสาสมัครในสถานีตำรวจชุมชนประจำตำบล เขตจังหวัดอุดรธานี พบว่า ราษฎรอาสาสมัครที่ มีอายุต่างกันมีปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่ แตกต่างกัน

สุรัตน์ ประทุมแก้ว (2549 : 89) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของราษฎรอาสาสมัครตำรวจ ชุมชนตำบล จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า อายุของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนที่ต่างกันจะมี บทบาทในหน้าที่การทำงานแตกต่างกัน

เสรี เย็นสวัสดิ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมบทบาทตำรวจชุมชน ในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ประชาชนที่มีอายุมาก เห็นว่าตำรวจชุมชนมีบทบาทในการป้องกัน อาชญากรรมมากกว่าประชาชนที่มีอายุน้อย

ระดับการศึกษา

เดชา ศรีสุนทร (2544 : 58) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการโครงการตำรวจชุมชนประจำตำบล : กรณีศึกษา ตำรวจชุมชนประจำตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาด้านส่วนใหญ่พึงพอใจต่อลักษณะงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและงานบริการด้านจราจรและรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงขึ้นไปมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ไม่พึงพอใจ และกลุ่มผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของตำรวจชุมชนประจำตำบล โดยกลุ่มผู้ที่มีส่วนร่วมมากและมีส่วนร่วมน้อยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า และมัธยมศึกษา/ปวช. ส่วนกลุ่มผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมตำรวจชุมชนในระดับปานกลางจะกระจายอยู่ในกลุ่มผู้มีการศึกษาระดับต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน

กษเขต ครองบุญ (2539 : 85) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ตำรวจบ้านกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า การศึกษาของตำรวจบ้านที่ต่างกัน จะมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน โดยที่ตำรวจบ้านที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย จะมีระดับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองสูงกว่าตำรวจบ้านที่มีการศึกษาสูง

รุ่งระวี สุขัง (2544 : 120) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกตำรวจชุมชนประจำตำบล : ศึกษาเฉพาะพื้นที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางบัวทอง ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของสมาชิกตำรวจชุมชนประจำตำบล จะมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

สมคิด ภาโนมัย (2544 : 90) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของราษฎรอาสาสมัครในสถานีตำรวจชุมชนประจำตำบล เขตจังหวัดอุดรธานี พบว่า ราษฎรอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัจจัยเชิงใจและปัจจัยค้ำจุนที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สุรัตน์ ประทุมแก้ว (2549 : 89) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนตำบล จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ระดับการศึกษาของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนที่ต่างกันจะมีบทบาทในหน้าที่การทำงานแตกต่างกัน

เสรี เย็นสวัสดิ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมบทบาทตำรวจชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลที่มีการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษาและไม่มีคู่มรสาอาศัยอยู่ด้วยจะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่าประชาชนที่มีลักษณะอื่น ๆ

อาชีพ

ขจร พัฒนพงษ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ : ศึกษาเฉพาะกรณีของกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในด้านอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์

กัษเขต ครองบุญ (2539 : 84) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ตำรวจบ้านกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า อาชีพของตำรวจบ้านที่ต่างกัน จะมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน โดยเห็นว่า บุคคลที่อยู่ในอาชีพค้า เช่นผู้ใช้แรงงาน ไม่ต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองแต่จะตระหนักถึงเรื่องเศรษฐกิจมากกว่า

รุ่งระวี สุขัง (2544 : 120) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกตำรวจชุมชนประจำตำบล: ศึกษาเฉพาะพื้นที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางบัวทอง ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของสมาชิกตำรวจชุมชนประจำตำบล ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

สุรัตน์ ประทุมแก้ว (2549 : 89) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนตำบล จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า อาชีพของราษฎรอาสาสมัครตำรวจชุมชนที่ต่างกันจะมีบทบาทในหน้าที่การทำงานแตกต่างกัน

เสรี เย็นสวัสดิ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมบทบาทตำรวจชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ประชาชนที่ไม่ได้เป็นเกษตรกรในตำบลทดลองจะเห็นว่าตำรวจชุมชนมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมมากกว่าประชาชนที่มีอาชีพอื่นในตำบลเดียวกันและประชาชนในตำบลอื่น ๆ

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

กัษเขต ครองบุญ (2539 : 84) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ตำรวจบ้านกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ตำรวจบ้านที่มีประสบการณ์ต่างกัน จะมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

การปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เดชา ศรีสุนทร (2544 : 59) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการโครงการตำรวจชุมชนประจำตำบล : กรณีศึกษา ตำรวจชุมชนประจำตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยเฉลี่ยประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของตำรวจชุมชนในระดับปานกลางในทุกกิจกรรมทั้ง 9 กิจกรรมของตำรวจชุมชนประจำตำบลฟ้าฮ่าม ซึ่งได้แก่ กิจกรรมการมีส่วนร่วมการคัดเลือกราษฎรอาสาสมัคร การมีส่วนร่วมในการจัดเวรยามรักษาความปลอดภัยประจำชุมชน การมีส่วนร่วมในการฝึกอบรมในเรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวอาชญากรรม การมีส่วนร่วมในการวางแผนการป้องกันอาชญากรรมและการเข้าร่วม

ในการค้นหาสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมของชุมชน พร้อมเสนอแนวคิด วิธีการในการแก้ไขปัญหา เข้าร่วมประเมินผลและติดตามผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาจราจรของชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการช่วยเหลือ บรรเทา ปัญหาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยหรือปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนนั้น แสดงให้เห็นว่ายังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแนวคิดของโครงการตำรวจชุมชนประจำตำบลเท่าที่ควร ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และให้การปฏิบัติงานของตำรวจสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในชุมชนและท้องถิ่น และเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชนที่จะเป็นตำรวจของประชาชน

สุดจิตรี อนุสาร (2544 : 97 - 98) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทด้านสังคมและวัฒนธรรมของตำรวจชุมชนตำบล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า บทบาทด้านสังคมและวัฒนธรรมของตำรวจชุมชนตำบล ในประเด็น การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน เป็นบทบาทที่ตำรวจชุมชนตำบลทุกตำบลต้องทำ เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของตำรวจชุมชนไว้ ได้แก่ มีหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและรักษาความสงบเรียบร้อย มีหน้าที่จัดให้มีการประนีประนอมข้อพิพาท มีหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เป็นต้น จึงเป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงของตำรวจที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำให้ตำรวจชุมชนตำบลทุกตำบลในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีบทบาทในด้านสังคมสูง ส่วนบทบาทด้านวัฒนธรรมในประเด็นวัฒนธรรม หน้าที่ความรับผิดชอบที่ตำรวจชุมชนตำบลจะต้องเข้าไปมีบทบาทในด้านวัฒนธรรมด้วย เพื่อเป็นสิ่งผลักดันให้การดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชนประสบผลสำเร็จสูงสุดตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งตำรวจชุมชนตำบล อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่จะมีบทบาทด้านวัฒนธรรมสูงเช่นเดียวกัน แต่ยังไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ของแต่ละตำบล

การรับข้อมูลข่าวสาร

เอกทัศน์ ชัยพรหม (2545 : 61) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลโครงการตำรวจชุมชนประจำตำบลในอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การดำเนินโครงการตำรวจชุมชนประจำตำบลมีประสิทธิผลอยู่ในระดับน่าพอใจ ประชาชนมีความคาดหวังในโครงการสูงมาก แต่เข้ามีส่วนร่วมในโครงการเพียงเล็กน้อย ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเท่าที่ควร และ

ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ ขณะเดียวกันก็เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคของโครงการ
อยู่ในระดับที่เป็นปัญหามาก